

מר תן והעץ הגדול

ע"פ ג'. אגפית

אך זה לא נפתח. מר עץ נעלב, כי מר תן לא ביקש יפה ולא אמר "בבקשה" בפעם הראשונה, ולכן החליט להחזיק אותו עוד זמן מה. הציפורים שמעו איך מר תן דופק מפנים העץ, ובאו לנקר ולעזור לו. אבל הן היו קטנות מדי והעץ היה גדול ועבה. בסוף הגיע מר נקר ועשה חור קטן בעץ. היה זה רק חור קטן מאוד, אבל מקורו של מר נקר התכופף והוא לא יכול היה

מר תן היה כבר זקן מאוד והיה צריך ללכת לאט כדי לשמור על בריאותו. כך הלך כבר שעות דרך גיא יפה והגיע לעץ גדול, חלול מרוב זקנה. מר תן היה כבר עייף מאוד ורצה לנוח, אך פחד לשכב סתם בשדה גלוי. לכן פנה לעץ וביקש: "תעשה לי טובה, תפתח קצת, ואוכל לנוח בתוכך בבטחה."

העץ נפתח כך שמר תן יכול היה להיכנס, ואחר כך נסגר שוב כדי לשמור עליו. מר תן ישן שם שעות. אבל כשהתעורר לא זכר מה אמר קודם ואיך לבקש מהעץ שיפתח שוב. הוא אמר: "תן לי לצאת, מר עץ!" אבל דבר לא קרה. הוא אמר שוב "בבקשה, תן לי לצאת!" ושוב דבר לא קרה. העץ אפילו לא חרק. מר תן דפק בעץ

לנקר יותר.

מר תן העביר יד אחת דרך החור אבל לא יכול היה לעבור שם בעצמו. אחר כך ניסה להעביר רגל אחת, אך גם זה לא עזר. הוא היה צריך למצוא דרך כלשהי לצאת מהעץ, כי מקורו המכופף של מר נקר לא יכול היה לעזור. מר תן ידע שיש דרך כלשהי לצאת. "הי, עץ זקן!" קרא "תן לי לצאת!" אך עדיין לא קרה דבר. שקט שרר סביב.

מר תן החליט להוריד את הזרועות שלו ולהעביר אותן דרך החור זו אחרי זו. אחר כך הוא הוריד גם את הרגליים שלו והעביר אותן בחור זו אחרי זו. אחר כך הוא העביר דרך החור גם את הגוף שלו. זה הלך מצוין.

"אראה לך, מר עץ, שאינך יכול להחזיק אותי כאן" חשב.

בפנים העץ נשאר רק הראש. מר תן ניסה

להעביר אותו אבל הראש היה גדול מדי.

האוזניים הפריעו. ואז הוא הוריד את האוזניים והעביר אותן דרך החור. ושוב ניסה להעביר את הראש, אך הפעם העיניים שלו היו בולטות מדי. אז מר תן הוציא מהראש את העיניים והעביר

אותן אחת, אחת, דרך החור.

מר עורב, שישב על ענף העץ, ראה את העיניים. הוא ירד לארץ כדי לבדוק אותן. היו אלה עיניים כחולות, וכל כך יפות! ממש אוצר למר עורב. הוא

מר תן ידע שאסור לו לגלות לחיות הסביבה כי הוא עיוור. הוא מישש את דרכו עד שמצא שיח ורד בר, הוריד מהפרח שני עלי כותרת אדומים

ושם אותם במקום העיניים. זה היה צריך להסתיר לזמן מה את העיוורון שלו, ולתת לו זמן למצוא את העיניים, שמוכרחות להיות במקום כלשהו ליד העץ.

בינתיים עבר שם מר חילזון, שראה את מר תן עם עלי ורד בעיניים. הוא שאל:

ישמור אותן באוסף אבני חן שלו!
מר תן הצליח בסוף להעביר את ראשו דרך החור

הקטן, ואז אסף את כל החלקים שלו ביחד ובסוף נעשה שוב תן שלם. רק את העיניים שלו לא יכול היה למצוא. הוא מישש סביב והאוזניים שלו הקשיבו היטב כדי לשמוע את צליל העיניים, אבל שום דבר לא נשמע. בידיים שלו הוא מישש את כל סביבת העץ, אך לשווא.

"מדוע יש לך עלי ורד על עיניים, מר תן?"
ומר תן ענה:

"כי הם יפים מאוד. איזה צבע נהדר! תוכל לבדוק בעצמך אם תרצה. קח, ואני אחזיק בינתיים את העיניים שלך."

מר חילזון הוריד את העיניים שלו, נתן אותן למר תן וניסה את עלי הכותרת של הורד. ובינתיים מר תן הכניס את עיניו של מר חילזון במקום עיניו שלו, וברח מנפנף בזנבו מרוב שמחה. ולכן עכשיו לכל התנים עיניים חומות ולא כחולות

כמו קודם, וזה כי מר תן התנהג לא יפה וגנב עיניים של מר חילזון. ומר עורב עדיין שומר את העיניים הכחולות של מר תן, אלא שהוא לא זוכר איפה הסתיר אותן, ולכן לא יכול להסתכל עליהן.

ומר חילזון? האם הוא נשאר עיוור?

לא ולא! אחרי שמר חילזון ראה כי רימו אותו וגנבו לו עיניים הוא נשם עמוק, ועוד פעם נשם עמוק, ונשם עוד יותר עמוק עד ש... "פופ!" מראשו קפצו שני משושים ארוכים, הנראים כמו קרניים, ועליהם עיניים קטנות שיכולות לראות סביב.

